

Uitspraak nr. 96 van de Verbondscommissie Samenloop inzake "diefstal Swarovski-verzameling"

Betreft: verzamelingverzekering/inboedelverzekering

Partijen: Verzekeraar A

en

Verzekeraar B

Verzekeraar A en verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen partijen is gerezen.

Feitelijke gegevens

Op 26 december 1996 werd bij de heer X ingebroken waarbij onder meer zijn Swarovski-kristalverzameling werd gestolen. Voor de Swarovski-verzameling heeft de heer X een verzamelingverzekering afgesloten bij verzekeraar A, terwijl zijn inboedel is verzekerd bij verzekeraar B.

Partijen verschillen van mening over de vraag wie dekking dient te verlenen.

Het geschil

In zijn memorie van eis stelt verzekeraar A onder meer:

"Bij verzekeraar A werd een verzamelingverzekering gesloten. Op 26 december 1996 werd bij verzekerde ingebroken, waarbij onder meer de totale verzekerde Swarovski-verzameling werd gestolen. De schade werd door ons vergoed. Wij hebben de inboedelverzekeraar (zijnde de oudste verzekeraar) aangeschreven met verzoek om terugbetaling. Verzekeraar A heeft de Overeenkomst Samenloop niet ondertekend. Verzekeraar B ontkent de aanspraken van verzekeraar A.

Onderstaand geven wij u een overzicht van de gang van zaken met betrekking tot het regres.

1. Op 27 december 1996 ontvangen wij telefonisch een melding van de inbraak welke op 26 december 1996 plaatsvond. Dezelfde dag wordt expertisebureau Y ingeschakeld. Op 13 januari 1997 ontvangen wij het saf. Na ontvangst van het expertiserapport wordt de schade op 28 maart 1997 afgewerkt door betaling van f 13.931,-
2. Op 13 mei 1997 wordt de inboedelverzekeraar (verzekeraar B) aangeschreven met verzoek om terugbetaling. Verzekeraar B reageert hierop met een brief van 21 mei 1997 afwijzend met een beroep op hun "harde" na-u-clausule.
3. Met een brief van 5 augustus 1997 verzoekt verzekeraar A aan verzekeraar B alsnog te vergoeden, daar beide maatschappijen een gelijkwaardige clausule voeren en derhalve de oudste verzekeraar voorgaat. Op 3 september 1997 reageert verzekeraar B hierop met de mededeling dat hun verzekerde geen beroep deed op de bij verzekeraar B gesloten verzekering en de verzameling apart bij verzekeraar A verzekerde. Verzekeraar B is geen contractspartij.

Vervolg 98UIT4/774 - 2

4. Met een brief van 6 januari 1998 wijst verzekeraar A verzekeraar B erop dat een verzekerde die maatschappij voor een schade mag aanspreken welke hem goeddunkt. De eerst aangesproken maatschappij betaalt. Maatschappijen onderling regelen regres. Verder verwezen naar de brief van 5 augustus 1997. Op 7 januari 1998 schrijft verzekeraar B aan verzekeraar A het standpunt niet te herzien.
5. Met een brief van 16 januari 1998 aan de directie van verzekeraar B, waarin een samenvatting van de eerdere correspondentie, verzoekt verzekeraar A om een inhoudelijke reactie op haar standpunten. Op 9 februari 1998 reageert verzekeraar B hierop met toezending van een kopie van hun schademelding. Hieruit moet blijken dat hun verzekerde de verzameling bewust buiten de inboedelverzekering heeft gehouden.
6. Verzekeraar A wijst er met een brief van 2 maart 1998 onder meer op, dat de vraag omtrent de dubbele verzekering op het schadeformulier haars inziens wordt gesteld om te voorkomen dat een verzekerde dubbel claimt. Met een brief van 3 april 1998 deelt verzekeraar B mee van mening te zijn op terechte gronden een afwijzend standpunt te hebben ingenomen. Verdere discussie (aldus verzekeraar B) heeft geen zin. "

In zijn memorie van antwoord stelt verzekeraar B onder meer:

"Voorafgaande aan het vervaardigen van deze memorie van antwoord traden wij telefonisch in contact met de assurantietussenpersoon, via wiens bemiddeling de door de heer X afgesloten inboedelpolis bij ons was ondergebracht. Een gesprek wat zonder meer verhelderend heeft gewerkt daar waar het de aantekeningen in het bij aanmelding van deze kwestie ingediende schadeaangifteformulier betreft. Op de dag, dat de heer X zich bij zijn assurantieadviseur vervoegde om melding te maken van de inbraak, zoals deze op 26 december 1996 had plaatsgevonden, hoorde de heer Z voor het eerst van het bestaan van de bij verzekeraar A ondergebrachte "verzamelingverzekering". Gezien de onderlinge relatie (vrijwel alle verzekeringen zijn bij Z ondergebracht) rees de vraag waarom de betreffende verzamelingpolis via een ander intermediair was afgesloten. De heer X had hier vervolgens een simpele verklaring voor: bij aankoop van het Swarovski-kristal werd hem door de leverancier aanbevolen hiervoor via zijn bemiddeling een verzekering af te sluiten. Gebruikmakend van dit aanbod kwam cliënt vervolgens bij verzekeraar A terecht.

De waarde van de Swarovski-kristalverzameling is (dus) bewust buiten de bij ons afgesloten inboedelverzekering gehouden. Onder verwijzing naar het gestelde in onze aan het adres van verzekeraar A gerichte brief d.d. 9 februari jl. wensen wij derhalve nogmaals te benadrukken dat er ons inziens in het geheel geen sprake is van "dubbele verzekering" in de zin van art. 277 Wetboek van Koophandel. Bedoelde waarde is niet in de in "onze" polis genoemde verzekerde som begrepen en hiervoor werd aan verzekeraar B ook geen premie betaald. Het doet eerlijk gezegd wat vreemd aan te constateren dat verzekeraar A wel premie gaat incasseren om vervolgens "als het op uitbetalen aankomt" te trachten het risico op een collega-verzekeraar af te wentelen. De consument heeft er destijds voor gekozen de Swarovski-kristalverzameling door verzekeraar A te laten verzekeren en mede door de achtergrondinformatie, zoals verstrekt door assurantieadviseur Z zijn wij ervan overtuigd geraakt dat dit een zeer bewuste keuze is geweest."

Vervolg 98UIT4/774 - 3

Overwegingen van de commissie

Dit geschil is als samenloopgeschil aan de commissie voorgelegd overeenkomstig artikel 2 lid 2 van haar reglement op grond waarvan de commissie dit geschil in behandeling neemt.

De commissie stelt vast dat beide partijen niet zijn aangesloten bij de Overeenkomst betreffende samenloop Algemene en Speciale polis, waarin wordt geregeld dat bij samenloop tussen een algemene en een speciale verzekering de schade voor rekening komt van de maatschappij die op de speciale polis verzekerd heeft.

De commissie overweegt dat derhalve voor het antwoord op de vraag welke polis voor gaat, de artikelen a van verzekeraar A en p van verzekeraar B van belang zijn.

Artikel a van de polisvoorwaarden van verzekeraar A bepaalt dat :”Indien, zo de verzekering niet bestond, aanspraak gemaakt zou kunnen worden op uitkering op grond van enige andere verzekering, al dan niet van oudere datum, of op grond van enige wet of andere voorziening, is deze verzekering pas in de laatste plaats geldig. Dan zal alleen die schade voor uitkering in aanmerking komen die het bedrag te boven gaat waarop verzekerde elders aanspraak zou kunnen maken”.

De commissie is van oordeel dat qua inhoud deze clausule een zogenaamde “harde” samenloopbepaling omvat. Uit de tekst van de clausule blijkt dat deze verzekering niet alleen een subsidiair karakter draagt ingeval van het feitelijk bestaan van een andere verzekering, maar eveneens indien een andere verzekering - bij gebreke van de verzekering van verzekeraar A - dekking zou hebben geboden.

In de voorwaarden van de inboedelverzekering van verzekeraar B is de samenloop geregeld onder de uitsluitingen in artikel p met als opschrift :”specifieke verzekering”.

De tekst van artikel p luidt als volgt: “Van de verzekering is uitgesloten schade, welke ten tijde van het voorvallen van een gebeurtenis op een specifieke verzekering gedekt blijkt te zijn, voor zover die andere verzekering voldoende dekking geeft, ongeacht op welk tijdstip deze verzekering gesloten is”. Onder specifieke verzekeringen in de zin van artikel p worden verstaan: Aansprakelijkheids-, Aquarium-, Beeld- en Geluidsinstallatie-, Brom- en snorfiets-, Caravan-, Computer-, Glas-, Golfuitrusting-, Huurdersbelangen-, Kostbaarheden-, Land- en Werkmateriaal-, Rechtsbijstand-, Reis-, Rijwiel- en Zeilplankverzekering.

Een verzamelingverzekering, afgesloten voor de onderhavige kristalverzameling, wordt niet als zodanig vermeld, en aangezien de opsomming limitatief is, is de commissie van oordeel dat de inboedelverzekeraar verzekeraar B in deze kwestie geen beroep op dit artikel toekomt.

Ten aanzien van hetgeen partijen hebben opgemerkt over de reikwijdte van hun samenloopbepalingen merkt de commissie ten overvloede op dat zo de verzamelingverzekering al als een kostbaarhedenverzekering in de zin van artikel p zou kunnen worden aangemerkt - quod non - dat dan geldt dat artikel p een “zachte” samenloopbepaling omvat, zodat op grond hiervan de inboedelverzekering ten opzichte van de verzamelingverzekering ook prevaleert en derhalve voor de ontstane diefstalschade primaire dekking zal hebben te verlenen.

Voorts heeft verzekeraar B aangevoerd dat verzekerde op het schadeaanvraagformulier heeft aangegeven dat zijn Swarovski-kristal apart bij verzekeraar A is verzekerd. Naar aanleiding hiervan merkt de commissie op dat verzekeraar B ten onrechte uit deze door verzekerde gemaakte opmerking afleidt dat verzekerde de waarde van zijn Swarovski-verzameling bewust buiten de afgesloten inboedelverzekering wenste te houden, de waarde hiervan niet in de verzekerde som van de bij verzekeraar B afgesloten verzekering was begrepen en dat verzekerde ook geen premie hiervoor zou hebben betaald.

Vervolg 98UIT4/774 - 4

Verzekeraar B ziet hierbij namelijk over het hoofd dat de aanvullende opmerking van verzekerde op het schadeaanvraagformulier slechts een nadere uitwerking vormde van de door hem in bevestigende zin beantwoorde vraag: "bent u nog elders tegen deze schade verzekerd".

Derhalve kan uit een op deze wijze beantwoorde vraag naar een nog elders afgesloten verzekering niet de conclusie worden getrokken dat verzekerde terzake van de diefstal-schade geen beroep meer zou kunnen doen op zijn inboedelpolis.

Dit zou slechts anders zijn indien op de inboedelverzekering deze Swarovski-verzameling expliciet zou zijn uitgesloten, hetgeen echter niet het geval is.

Conclusie

De commissie concludeert dat beide verzekeringen in beginsel dekking bieden voor de geclaimde schade. De polis van verzekeraar B gaat echter voor aangezien de polis van verzekeraar A een harde na-u-clausule bevat.

Bindend advies

Partijen hebben zich tot de commissie gewend ter verkrijging van een bindend advies. De commissie geeft als bindend advies dat verzekeraar B dekking zal dienen te verlenen.

Aldus is beslist op 19 oktober 1998 door mr D.F. Richters, mr S.A.M. Brugman, mr M.M.C.J.M. de Nerée tot Babberich, mr P.P. Roerink en mr M.J. Tolman, leden van de Verbondscommissie Samenloop, in tegenwoordigheid van mw. mr W.H. Quaedvlieg-Meijer, secretaris

De voorzitter

De secretaris

mr D.F. Richters

mr. W.H. Quaedvlieg-Meijer